

РЕШЕНИЕ

№ 615

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7982** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 85 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на И. Г., гражданин на Г., роден на 09. 11. 1970 г., срещу Решение № 1811 / 29. 07. 2020 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Излага съображения, че не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 1811 / 29. 07. 2020 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът – зам. председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № РД-09-479 / 01. 04. 2020 г. до Председателя на ДАБ, жалбоподателят И. Г., гражданин на Г., роден на 09. 11. 1970 г., пол – мъжки, по вероизповедание – православен християнин, етническа принадлежност - грузинец, семейно положение –

женен, е поискал закрила.

С жалбоподателя са проведени интервюта, за което са съставени протоколи от 01. 06. 2020 г. и от 10. 06. 2020 г., подписани от чужденеца и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателят е посочил, че е бил неофициален активист на Национална партия на Г.. След като тази партия изгубила изборите и излезли в опозиция, започнали гонения и преследвания срещу нейните членове и активисти от управляващата и понастоящем партия в Г.. Няколко пъти жалбоподателят бил заплашван и бит именно заради активната му позиция към опозиционната партия.

С Решение 1811 / 29. 07. 2020 г. на зам. председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 03. 08. 2020 г., а жалбата е депозирана на 14. 08. 2020 г. , в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – зам. председателя на ДАБ, на когото са делегирани правомощия за това, видно от приложената (стр. 11) Заповед № РД 05-392 / 30. 06. 2020 г., съобразно чл. 52 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение зам. председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. На основание чл. 9 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Видно от изложените в интервютата и в откритото съдебно заседание, причината И. Г., да напусне Г., е че като активист на опозиционна партия, бил получавал заплахи. В същото време по делото няма никакви доказателства за така посочените от жалбоподателя заплахи. Видно е, че след първото проведено интервю е дадена

възможност на жалбоподателя да представи доказателства, за неговата политическа ангажираност, но такива доказателства не са представени. Доказателства в тази насока не са представени и в проведеното съдебно производство. Жалбоподателят сочи, че се наложило да напусне внезапно Г., затова изоставил всички документи, но такива данни няма по делото. Видно е, че същия е напуснал легално Г., като освен това същия сочи, че бил координатор на Национална партия на Г. до 2012 г., а е напуснал страната чак в края на 2019 г. Очевидно заплахите, дори и да са били налице не са били от такова естество, че да не му позволят да живее в страната необезпокоявано цели 7 години. Изминалия дълъг период от време, не сочи за някаква конкретна заплаха. Освен това самия жалбоподател сочи, че не бил официален член, а само неофициален координатор, поради което не би могло да се приеме, че дори и да са налице някакви заплахи, те ще се простират и спрямо всички членове на низовите организации.

Действително по делото е разпитан, като свидетел М. П., също гражданин на Г., който потвърждава, че знаел за два случая, когато жалбоподателят е бил бит и освен това, че същия се е криел на вилата си. В същото време, обаче неговите показания не се кредитират от съда, тъй като не са достатъчно конкретни. Видно е, че свидетелят също се намира в производство по предоставяне на закрила и също твърди, че бил заплашван. Видно е, че свидетелят не знае подробности за жалбоподателя, с какво се занимава, а за заплахите разбрал от самия жалбоподател. Свидателят не е видял побоя, а само, че е имал жалбоподателя белези, които обаче може да се дължат на обикновен криминален инцидент, а не за заплахи заради политически деяния.

От друга страна, жалбоподателят е пристигнал в 24-25 декември 2019 г., а молбата си закрила е подал едва в началото на април 2020 г., което сочи, че същия не е изпитвал основателен страх от преследване. Също така по време на престоя си в България, същият е посетил посолството на Г. в страната, което също сочи, че няма проблем с официалните власти.

В същото време, установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да отпътува от страната си поради реална опасност от тежки посегателства.

Оценката за ситуацията в Г. се съдържа в справки рег. № МД-263 / 15. 05. 2020 г. и рег. № МД-55 / 27. 01. 2021 г. на дирекция „Международна дейност” на ДАБ. Според справките, действително опозиционните партии не приемат резултатите от проведените парламентарни избори. В същото време, няма данни за сериозно нарушаване на човешките права. Сочат се за проблеми свързани с превишаване на полицейските сили по отношение на журналисти или протестиращи, към които обаче не спада жалбоподателя, тъй като същия изрично заявява, че не е участвал в протести, а само в мирни демонстрации. Наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. И. Г. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в Г. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група, а доказателства за преследване поради политическо убеждение, не са представени.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което зам. председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г., гражданин на Г., роден на 09. 11. 1970 г., срещу Решение № 1811 / 29. 07. 2020 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: